

det i Landstinget forelagte Forslag ikke ligger til Forhandling her i Tinget, og at man derfor maa begrænse sig i sin Omtale heraf. Jeg beder ærede Medlemmer, som herefter faa Ordet, at tænke derpaa og handle derefter.

R. Sørensen: Naar jeg har bedet om Ordet, er det for at udtale mig om de fynske Baneforhold, som netop berøres i dette Lovforslag. Det er jo store Midler, der kræves til Gennemførelsen af denne Lov og særlig for Fyns Vedkommende. Der forlanges ikke mindre end 6 Mill. Kroner, hvilken Sum endda vil blive forhøjet ved Ekspropriationsudgifter og yderligere Forlængelse af Banen fra Kauslunde til Middelfart. Det Spørgsmaal maa jo snart rejse sig for os, om vi dog ikke en Gang kunne faa saa mange Baner, at det i Tidens Løb vil komme til at blive en Hindring for Statens Budget. Jeg synes, at det maa staa klart for os, at Udviklingen ikke kan blive ved at gaa, som den er gaaet i de sidste 10—20 Aar; og jo flere Baner der kommer, desto mindre vil der blive for de enkelte at fortjene. Den Banestrækning paa Fyn, hvorom der her er Tale, vil blive aldeles uproduktiv, idet de Landkommuner, der ligge langs med Banen, blive lige saa godt betjente af et Spor som af to, og det samme gælder Købstæderne, idet Dobbeltsporet kun er beregnet paa den gennemgaaende Trafik. Det bliver altsaa en uproduktiv Udgift med dette Dobbeltspor gennem Fyn. Ser man hen til Overslaget, saa synes det mig, at Overslaget er meget flot lagt. Der er foreslaaet Forhøjelse til forskellige Stationer, f. Eks. Holmstrup Station med 14,000 Kr., Odense med 88,000 Kr., Tommerup med 23,000 Kr. og Skalbjærg med 35,000 Kr. Jeg tror, at de, der kende Forholdene, ville være enige med mig i, at Trafikken nu bliver den samme, selv om vi faa Dobbeltspor, og jeg kan derfor ikke forstaa, at der foreslaas bevilget saa store Summer til Stationsbygningerne. I det hele taget staa det for mig saaledes, at alt dette vil være uproduktivt. Men selvfølgelig kan jeg ikke undgaa at se, hvad det er, der gør sig gældende for dette Forslags Fremkomst, det er naturligvis den gennemgaaende Trafik, som er Skyld i, at Forslaget er fremsat, og man maa jo indrømme, at det der har sin Betydning. Men kunde man ikke gaa en anden Vej med Hensyn til disse Udgifter paa Fyn? Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Op-

mærksomhed paa et Forslag, som er almindeligt omtalt paa Fyn, og som maaske kunde ændre Forholdet saaledes, at det vilde kunne gaa i en overskuelig Fremtid. At lægge et Dobbeltspor fra Nyborg til Odense vil være en let Sag, thi der er Terrainet fladt og jævnt, men fra Odense til Middelfart er det et meget vanskeligt Terrain at bygge en Bane paa, idet der er store Udgravninger, Kildevæld og Moser, naar man skal følge det Spor, der ligger. Som det er den højtærede Minister bekendt, er der et Udvalg, som virker for en Bane mellem Odense og Middelfart, en direkte Linie netop paa denne Banestrækning; det staa med Pengene til et saadant Foretagende og mangler kun Koncessionen. Det var ved et rent Uheld, et Tilfælde, at det ikke har faaet denne, idet Kredsens daværende Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Bogensekredsen, var bleven opfordret til at skaffe dette Baneanlæg ind paa Jærnbaneloven; men mærkeligtvis glemte det. Det Tilfælde indtraf altsaa, at netop dette Udvalg, som stod med Midlerne, ikke fik Tilladelsen, hvorimod en hel Del Udvalg, der ingen Midler havde, fik Tilladelse til at bygge Baner. Derfor skal jeg henlede Opmærksomheden paa, om man ikke kunde lægge Dobbeltspor mellem Nyborg og Odense, og derimod undgaa at lægge Dobbeltspor mellem Odense og Middelfart ved at lægge en ny Bane der. Derved vil Staten spare saa godt som alle sine Millioner; og en hel Del Kommuner, og det Landets rigeste, ville blive betjente af en Bane og ville bringe Støtte til Middelfart og Odense, idet Oplandet vil blive draget ind til disse to Byer. Jeg tror, at der meget let vil kunne opnaas en saadan Ordning, og der vil ikke være noget til Hinder for, at der ad denne Bane vil kunne gaa adskillige Eksprestog eller gennemgaaende Tog om Dagen uden at genere Færdselen. Jeg vil henstille til Udvalget, om der ikke burde gøres et Forsøg ad denne Vej. Ved dette Forslag kan der kun vindes, ikke tabes; thi skulde det om nogle Aar vise sig, at det ikke var tilstrækkeligt at faa denne direkte Linie mellem Middelfart og Odense, kunde man jo endda gaa til at bygge Dobbeltsporet. Jeg tror, at man skal forsøge at gaa den Vej; lægge vi nu et Dobbeltspor og saa atter en direkte Linie til Middelfart, som man staa og har Penge til, blev der jo tre Spor til Middelfart, og det kunde dog være for meget af det gode. I det hele taget er mit Standpunkt dette, at vi maa se at holde lidt igen med at bygge Baner, thi